

[Addi Andersen]

Hvad angår SF's to lovforslag, kan jeg sige, at CD finder SF's ideer meget sympatiske, fordi de går på tværs og omhandler et samarbejde mellem det private erhvervsliv og den offentlige sektor. De to lovforslag skal gøre det muligt henholdsvis at udskille rentable dele af beskæftigelsesprojekter i selskaber, som kommunen deltager i, og at de kommunale enheder kan starte produktion og afsætte produkter i forbindelse med oprettelsen af lære- og praktikpladser.

CD finder, at det første lovforslag ikke vil tilføre gældende lovgivning noget nyt, og er ellers fuldstændig enig i det, ministeren sagde om det.

Dette angår også det andet lovforslag; CD mener heller ikke, at det vil tilføre noget nyt. Skolepraktikordningen, som lovforslagets indhold skal være et alternativ til, finder vi er tilstrækkelig og ikke mere kunstig end den i lovforslaget foreslåede ordning.

På den baggrund kan CD ikke tilslutte sig de to lovforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har et lille spørgsmål til fru Addi Andersen. Da loven om kommunale engagementer med hensyn til at skyde penge ind i erhvervsprojekter og lign. blev vedtaget den 20. maj 1992 – jeg har stemmetallene her – stemte 69 for, og det var Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre plus følgende fra CD: Hr. Peter Duetoft, fru Mimi Jakobsen og fru Bente Juncker. Og så står der noteret i Folketingstidende, at de, der stemte imod fra CD, bl.a. var fru Addi Andersen og andre fra CD's gruppe. På denne baggrund kunne jeg godt lide at få at vide, om fru Addi Andersen har skiftet mening om dette problem, eller om fru Addi Andersen er blevet pisket på plads i det nuværende regeringssamarbejde – det kunne være meget interessant at få at vide – eller om fru Addi Andersen nu helhjertet tilslutter sig offentlig produktion.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Fremskridtspartiet har en tendens til at stivne i sine meninger. Der er jo altså forhold her i livet, der gør, at man somme tider må ændre

standpunkt. Men vi har ikke ændret standpunkt til, at det offentlige skal overtage noget fra erhvervslivet. Vi har sagt, at de skal samarbejde meget tæt for at hjælpe på arbejdsløsheden.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg skal gøre det ganske kort. Det var slet ikke det, mit spørgsmål gik på; det var, om fru Addi Andersen totalt har ændret opfattelse af disse spørgsmål, eftersom fru Addi Andersen var en af dem, der stemte imod loven af 20. maj 1992 og nu faktisk her fra Folketingets talerstol giver udtryk for, at hun mere eller mindre helhjertet går ind for den lov og det, der lægges til den i dag med det lovforslag, som er fremsat af regeringen.

Jeg synes, det er en ærlig sag, men indrøm dog, at det er prisen for at sidde i en regering, at man stemmer imod sin overbevisning!

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Det er ikke imod min overbevisning, at det offentlige og det private erhvervsliv skal samarbejde tæt.

Lone Dybkjær (RV):

Der er mange mennesker, der mener, at de politiske partier bortset fra måske Fremskridtspartiet ligner hinanden temmelig meget, og det gør de da også indimellem. Men når man kommer til et forslag som det foreliggende, skal jeg love for, at man kan se linjerne blive tegnet op. Det var ordførerne for både Det Konservative Folkeparti og Venstre, som virkelig havde de store ord fremme. Det var jo næsten sådan, at hr. Poul Nødgaards tale blev helt mat i sammenligning med det, og det skal der jo ellers noget til, når hr. Poul Nødgaard folder sig ud på disse områder.

Jeg er glad for, at jeg på den måde har bidraget til en opsamling af virkelig gedigne datoer i hr. Poul Nødgaards liv. Det er jo ikke alle, der på den måde får sådan et mærke i andre menneskers tilværelse, som jeg åbenbart har fået ved hjælp af den 20. maj 1992. Det vil jeg nu alligevel notere mig og videregive til næste generation.